

РЕШЕНИЕ

№ 10713

гр. София, 27.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева

Мариета Райкова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Мария Малинова, като разгледа дело номер **12122** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мариета Райкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр. последно от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от Е. Е. М., чрез адв. П. В., срещу Решение № 4809 от 05.11.2024г. по НАХД № 5069/2024г. по описа на СРС, 2-ри състав, с което е потвърдено наказателно постановление № СОА23-РД11-179/10.02.2023г., издадено от заместник - кмет на Столична община, направление „Транспорт и градска мобилност“, с което на осн. чл. 178д от ЗДвП на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв. за извършено нарушение на чл. 98, ал.2, т. 4 от ЗДвП.

С касационната жалба се иска отмяната на решението на въззивния съд, като неправилно и необосновано, постановено в нарушение на закона и при съществени нарушения на съдопроизводствените правила. Излагат се аргументи, че АУАН е издаден при нарушаване на разпоредбата на чл. 40 от ЗАНН, тъй като няма посочен втори свидетел. Иска се отмяна на оспореното решение.

С отговор от 12.12.2024г. от заместник – кмет на Столична община, депозиран чрез юрк. М. А., се оспорва жалбата. Счита се за безспорно установено нарушението, за което е ангажирана административно наказателната отговорност на касатора. Иска се съдът да отхвърли жалбата. Претендират се разноси, алтернативно се прави

възражение за прекомерност.

В съдебно заседание касаторът, редовно призван, не се явява и не изпраща представител. В представена писмена молба от 28.02.2025г. изразява становище по хода на делото. Поддържа касационната жалба с релевираните доводи в нея. Претендира разноси.

Ответникът, редовно призван, не се представлява в проведеното съдебно заседание. С молба от 27.02.2025г. моли да бъде разгледано делото по същество в негово отсъствие. Оспорва жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Алтернативно прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Прокурорът счита касационната жалба за неоснователна, а решението на СРС за правилно и законосъобразно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XXVI касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице и срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

С обжалваното Решение № 4809 от 05.11.2024г. по НАХД № 5069/2024г. по описа на СРС, 2-ри състав, е потвърдено наказателно постановление № СОА23-РД11-179/10.02.2023г., издадено от заместник – кмет на Столична община, направление „Транспорт и градска мобилност“, с което на осн. чл. 178д от ЗДвП на Е. Е. М. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв., за извършено нарушение на чл. 98, ал.2, т. 4 от ЗДвП..

Въззивният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точно съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност. Не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила. Събрани са необходимите и съотносими доказателства при надлежното им отразяване в мотивите на първоинстанционното решение, като направените изводи се споделят от настоящия състав.

Както АУАН, така и НП са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма и съдържат необходимите реквизити по чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Спазен е установения ред и в сроковете, предвидени в разпоредбата на чл. 34, ал.1 и ал. 3 от ЗАНН за тяхното издаване. СРС е формирал извод, че описаното от фактическа страна в АУАН и НП нарушение на чл. 98, ал.2, т. 4 от ЗДвП се установява от събраните гласни и писмени доказателства, както и че е осъществен съставът му, за което правилно е наложено съответното административно наказание.

В конкретния случай АУАН е съставен от служителя на сектор „Общинска полиция“, отдел „Охранителна полиция“ при СДВР К. И. в присъствие на служителя в същия сектор В. А., който е свидетел при установяване на нарушението. Съдът не споделя твърдението в жалбата за допуснато съществено процесуално нарушение на разпоредбата на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН. Посочената нормата предвижда, че актът за установяване на административното нарушение се съставя в присъствието на

нарушителя и свидетелите, които са присъствали при извършване или установяване на нарушението. Разпоредбата изисква АУАН да се състави в присъствието на свидетели очевидци или на самото извършване на нарушението или на неговото установяване, т.е. присъствали в момент, когато контролният орган, съставил АУАН, е възприел на база събраните доказателства, фактите и обстоятелствата, описани в акта и дали му основание да счете, че е налице извършено от съответното лице административно нарушение. И в двата случая е достатъчно да е налице поне един свидетел, от която и да е посочените категории - на извършване на нарушението или на установяване му, поради което настоящата инстанция намира, че с установяване на нарушението в присъствието на един свидетел, който е участвал и при съставяне на АУАН, не е налице опорочаване на процедурата.

Съставът на районния съд е обсъдил поотделно и в съвкупност всички събрани в хода на съдебното следствие доказателства и доказателствени средства и е мотивирал извод за безспорна установеност на нарушението по чл. 98, ал. 2, т. 4 от ЗДвП. При анализът на доказателствата не е допуснато нарушение на процесуалните правила и съдът не е допуснал превратно тълкуване на правната значимост на отделните доказателства.

В заключение касационният съд намира, че при формиране на вътрешното убеждение, фактическите и правните изводи, не се установяват порочни действия на въззивния съд, съотв. не се констатира порочни съдопроизводствени действия при разглеждане на делото и постановяване на съдебното решение в оспорваната част.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 3 от АПК вр. чл.63д, ал. 1 и ал.4 от ЗАНН в полза на ответника по касация следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение за осъщественото процесуално представителство в касационното производство, чийто размер, съгласно чл.63д, ал. 5 от ЗАНН и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, съдът определя на 100 лева.

По изложените съображения, Административен съд София-град, XXVI касационен състав, на основание чл.221 ал.2 АПК във вр.чл.63в от ЗАНН

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4809 от 05.11.2024г. по НАХД № 5069/2024г. по описа на СРС, 2-ри състав.

ОСЪЖДА Е. Е. М. да заплати на Столична община 100 /сто/ лева юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: